

127. Àti pé wọn yòò bèèrè ilàná òfin lówóọ rẹ nípa àwọn obìnrin. Wí pé: Allaahu là yín lóye nípa wọn àti ohun tí wọn n kà fún yín nínú un Ìwé-Mímó nípa àwọn ọmọ-òrukàn lóbinrin, àwọn ẹni tí ẹ kò fún ní ohun tí wọn ẹ ní ọranyàn fún wọn, bẹẹ ni ẹ n ẹ ọjúkòkòrò láti fẹ wọn (ní iyàwó) àti àwọn ọmọdé tí wọn kò lè dá ẹ nńkankan, kí ẹ dúró ti àwọn ọmọ-òrukàn pèlúu ẹ́sẹ déédéé nípa wọn. Ohun tí ẹ bá sì ẹ ní rere, dájúdájú Allaahu jẹ Olùní-ìmò jùlọ nípa rẹ.

128. Bí obìnrin kan bá sì bèrù nítorí pé ọkọọ rẹ kò ẹ itójúu rẹ, tàbí pé ọkọ ti pa á ti, kò sí ibáwí fún àwọn méjéjì bí wọn bá lè ẹ àtúnṣe lààrín araa wọn. Àtúnṣe ni ó sì dára jùlọ. Àti pé ọjúkòkòró wà ní ọkàn àwọn ẹniyàn. Bí ẹ bá ẹ rere, tí ẹ sì páyàa (Allaahu), àti pé dájúdájú Allaahu ni Olùníró jùlọ nípa isẹ tí ẹ n ẹ.

129. Ẹyin kò sì lè ní agbára láéláé láti ẹ dọgbadọgba lààrín àwọn obìnrin (àwọn iyàwó yín) kó dà kí ẹ ẹ ọjúkòkòrò láti ẹ bẹẹ. Ẹ má ẹ pọn pátápátá (sí ọdọ ẹni kan), tí ẹ ó wáá fi ẹni kejì sílẹ bí ohun tí wọn so rọ. Bí ẹ bá ẹ àtúnṣe, tí ẹ sì páyàa (Allaahu) dájúdájú Allaahu jẹ Aláforijì jùlọ, Alàánú jùlọ.

130. Bí wọn bá sì kọ araa wọn sílẹ, Allaahu yòò rọ ẹni kòòkan wọn lórò nínú un ọlàa Rẹ. Àti pé Allaahu jẹ Olùgbààyè ọlá, Ọjògbón jùlọ.

131. Àti pé ti Allaahu ni ohun tí ó wà ní àwọn sánmò àti ohun tí ó wà ní ilẹ. A ti pàṣe fún àwọn tí A fún ní Ìwé-Mímó síwájúu yín àti ẹyin náà pé kí ẹ páyàa Allaahu. Bí ẹ bá ẹ àìgba (Allaahu) gbó, dájúdájú ti Allaahu ni ohun tí ó wà ní àwọn sánmò àti ohun tí ó wà ní ilẹ, Allaahu sì jẹ Ọlórò, Ẹni tí ọpẹ tó sí jùlọ.

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ ۚ وَالْمُسْتَضَعَّيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَمَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنَّ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَن تَسْتَطِيعُوا أَن تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۚ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُواهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَن اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾